

π. Διονύσιος Κατερίνας: Να συνηθίζει το μάτι για να μη σοκάρεται η ψυχή

/ [Ενορίες](#)

Οι χριστιανοί ορθόδοξοι που αγωνιζόμαστε μέσα στον παντερπή χώρο της Εκκλησίας, οφείλουμε να προσέχουμε τα μάτια μας, γνωρίζοντας την αλήθεια Του και βαδίζοντας στα ίχνη των Πατέρων μας που οδηγούν την ψυχή μας στη συνάντηση με το ωραίο, με το αγνό, με το καθαίο.

Ομιλία με θέμα: «Να συνηθίζει το μάτι για να μη σοκάρεται η ψυχή», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 30 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Ο τίτλος της ομιλίας, όπως είπε ο π. Διονύσιος ξεκινώντας τον λόγο του, είναι αυτό που θέλει η εποχή μας. Να συνηθίζει το μάτι για να μη σοκάρεται η ψυχή και κατ' επέκταση για να είναι πιο εύκολη η εκμετάλλευση του σώματος.

«Γι' αυτό καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από εικόνες που είναι γεμάτες βία, πορνεία, άκοπο βίο, πλούτο, ασχήμια και εμετική ομορφιά. Η τηλεψία, το διαδίκτυο, κάθε μορφής τύπος εν τέλει, κατακλύζει τα μάτια μας με εικόνες που όταν τις πρωτοδούμε είναι φρικιαστικές και αποκρουστικές.

Στρέψαμε τα μάτια μας αλλού και μέσα στην ψυχή μας κυριαρχούν η αηδία, η πίκρα, η θλίψη, η οργή, διότι ήρθαμε σε επαφή με τα αποτελέσματα της αμαρτίας και τα έργα του διαβόλου.»

Με τον καιρό όμως, αμβλύνονται αυτά τα συναισθήματα, όπως παρατήρησε ο π. Διονύσιος και νιώθουμε λιγότερα απ' όσα στην πρώτη μας επαφή με το σκοτάδι. Κι επειδή ο καταιγισμός των εικόνων παρακμής συνεχίζεται με ραγδαίους ρυθμούς, δεν προλαβαίνουμε να καταλάβουμε πως έπαψε πλέον να σοκάρεται η ψυχή μας, διότι συνηθισε το μάτι μας.

Τα μάτια μας, αυτά που βλέπουν και στην αρχή είναι συνταρακτικά, τα φυλακίζουν μυστικά μέσα τους. Μετά την συνήθεια των ματιών, όσα είδαμε λερά, τα ομολογούμε και τα μεταφέρουμε με τα χείλη. Κι όταν τα χείλη μας συνηθίσουν κι αυτά, τότε ότι με ευκολία βλέπεται και με αδιαφορία ντύνεται, έπειτα με την ίδια άνεση πραγματοποιείται.

«Ριζώνουν στην ψυχή μας όσα στην αρχή την συγκλόνισαν. Κι έτσι, αφού συνήθισε το μάτι και αφού τα χείλη χωρίς ντροπή αναφέρουν, παύει να σοκάρεται η ψυχή, πέφτουμε στο σκοτάδι και παγιωνόμαστε στο κακό. Ο Σατανάς από τα δύο παράθυρα των ματιών μας, ρίχνει τα πυρακτωμένα βέλη του στην ψυχή μας.»

Χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα το έγκλημα του βιασμού, ο π. Διονύσιος επεσήμανε ότι οι βιαστές καταστρέφουν τη ζωή των θυμάτων τους, απλά διότι συνήθισε το μάτι τους, έπαψε να σοκάρεται η ψυχή τους και βυθίστηκαν στο σκοτάδι.

Γι' αυτό, συνέχισε, πρέπει να προσέχουμε τι βλέπουν τα μάτια μας. Οι αλυσίδες των συνηθειών είναι πολύ μικρές για να τις αντιληφθεί κανείς, μέχρις ότου γίνουν τόσο ισχυρές ώστε να μην σπάζουν. Και το χειρότερο είναι, τόνισε ο π. Διονύσιος, ότι μία συνήθεια που δεν γίνεται ή δεν εννοούμε να την κόψουμε, εξελίσσεται σε ανάγκη.

«Η συνήθεια των ματιών μας, γεμίζει με άγχος τον εαυτό μας, εμποδίζει την αλήθεια και απομακρύνει από την όντως ζωή. Είναι και παγίδα και γκρεμός και λάκκος, από τον οποίον δύσκολα ή ποτέ δεν βγαίνεις και βέβαια ρίχνεις κι άλλους μέσα του μαζί σου.»

Στη συνέχεια αναφέρθηκε και στην έξαρση της ενδοσχολικής αλλά και εξωσχολικής βίας μεταξύ μαθητών και νέων ανθρώπων που κυριαρχεί στην επικαιρότητα. Είναι απολύτως φυσιολογική, η αφύσικη αυτή εξέλιξη, επεσήμανε ο π. Διονύσιος, αφού τα μάτια των παιδιών βλέπουν λεκτική και σωματική βία, αθυροστομία και χυδαιότητα, παιχνίδια διαδικτυακά γεμάτα πόλεμο, μάχες, καταστροφή, αίμα, επιβολή, φόνους, ισοπέδωση του ανίσχυρου κι επικράτηση του ισχυρού. Διότι οι γονείς τους δεν φρόντισαν να γεμίσουν με εικόνες ομορφιάς τα αθώα και αγνά μάτια τους.

Συνεχίζοντας ο π. Διονύσιος, σημείωσε πως η επιβολή της γύμνιας για την διαφήμιση προϊόντων, η παρουσίαση της διαστροφής ως ομαλότητας, η πανίσχυρη, διεφθαρμένη και συμβιβασμένη πολιτεία που θέλει υποταγμένους τους ανθρώπους σε εξαρτήσεις ώστε να μην ασχολούνται με τα σοβαρά θέματα, έχουν δημιουργήσει ορδές συνηθισμένων ανθρώπων με κουρασμένα, από κινητά και υπολογιστές, μάτια που προσπαθούν να κρατήσουν ορθάνοιχτα. Και πλέον δεν ταραάζονται από τίποτα και ο καθένας αναφωνεί ότι τα έχει δει όλα κι έτσι δεν σοκάρεται η ψυχή.

Όλα μεν τα μέλη του σώματος μας είναι απόδειξη της σοφίας του Θεού, πολύ περισσότερο όμως τα μάτια, τόνισε. Αυτά στολίζουν το πρόσωπο, είναι ο λύχνος όλων των μελών. Αν έχουμε όμως τα μάτια της ψυχής μας ανοιχτά τότε και τυφλοί να είμαστε βλέπουμε καθαρά και όλα τα μέλη έχουν αξία. Εάν εθελοτυφλούμε, παρά το γεγονός ότι δεν έχουμε πρόβλημα όρασης, τότε όλα γίνονται σκοτάδι.

Και ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο π. Διονύσιος, τόνισε:

«Δια τούτο οι χριστιανοί ορθόδοξοι που αγωνιζόμαστε μέσα στον παντερπή χώρο της Εκκλησίας, οφείλουμε να προσέχουμε τα μάτια μας, γνωρίζοντας την αλήθεια Του και βαδίζοντας στα ίχνη των Πατέρων μας που οδηγούν την ψυχή μας στη συνάντηση με το ωραίο, με το αγνό, με το καθαίο, για να αξιωθούμε να δούμε αυτοψεί το Πρόσωπον της Αγίας Αναφοράς, να δούμε το αρχαίο κάλλος και ψυχαίς καθαραίς, και αρρυπώτοις χείλεσι να υμνήσουμε τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς